

دریچه

اعتراض هالیوود به کلدن گلوب

● مهز:از روز سه‌شنبه که روش شد فیلم «میناری» در بخش فیلم‌های خارجی کلدن‌گلوب ۲۰۲۱ جای گرفته است،اعتراض‌های زیادی به این امر صورت گرفت. کارگردان‌ها، نویسندگان و بازیگرانی چون لولو وانگ،فیل لرد،سلست‌ان جی و دنیل دای‌کیم از جمله افرادی بودند که به این تصمیم کلدن‌گلوب اعتراض کردند. بر مبنای مقررات کلدن‌گلوب فیلم‌های حاضر در بخش‌های بهترین درام یا کمدی و بهترین موزیکال باید حداقل ۵۰ درصد به زبان انگلیسی ساخته شده باشند در غیر این صورت در بخش فیلم خارجی‌زبان جای می‌گیرند. حالا «میناری» به کارگردانی لی آی‌رک چونگ هم از رقابت در بخش بهترین فیلم کنار گذاشته شده و در بخش بهترین فیلم خارجی‌زبان قرار گرفته است. این همان سرنوشتی است که فیلم «وداع» ساخته لولو وانگ و فیلم «رنج و افتخار» پدرو آلمادوار داشتند و از دریافت جایزه بهترین فیلم بازماندند. حتی فیلم «انگل» که با دریافت جایزه بهترین فیلم خارجی و بهترین فیلم تاریخ‌ساز شد در کلدن‌گلوب چنین شانسی به دست نیاورد. «انگل» و «میناری» هر دو با تمرکز بر شخصیت‌های کره‌ای شکل گرفته‌اند و «میناری» درباره یک خانواده مهاجر کره‌ای است که به شهر کوچکی در آرکانزاس نقل‌مکان می‌کنند. وانگ گفته است: امسال فیلمی آمریکایی‌تر از «میناری» ندیده‌ام. داستانی در مورد یک خانواده مهاجر در آمریکا که رؤیای آمریکایی را دنبال می‌کنند. ما واقعا باید این قوانین منسوخ را که تنها زبان انگلیسی را آمریکایی می‌داند، تغییر دهیم. دای کیم هم گفته است: مثل این است که بگویند به کشور خودتان برگردید درحالی‌که آن کشور آمریکاست.

سیمو لو بازیگر «شات‌گان جی» هم گفته است:
میناری فیلمی آمریکایی است که یک فیلم‌ساز آمریکایی آن را نوشته و ساخته است و داستان‌ش در آمریکا می‌گذرد و یک بازیگر آمریکایی هم نقش اول آن را بازی کرده و توسط یک کمپانی تولید آمریکایی هم تولید شده است. فهرست نامزدهای کلدن‌گلوب ۲۰۲۱ به‌صورت رسمی سوم فوریه اعلام خواهد شد.

شبکه نمایش

به محیط زیست می‌پردازد

● به گزارش روابط عمومی شبکه نمایش، این شبکه در بخش موضوعی منتخب هفتگی خود به فیلم‌هایی با مضامین محیط زیست یا اکوسیستمی که در آن زندگی می‌کنیم، می‌پردازد و به بخش صحنه‌گران نیز فیلم‌های «دنزل واشنگتن» مرور خواهد شد. گفتنی است شبکه نمایش در استان‌های نخستین سالگرد شهادت سردار رشید اسلام، شهید حاج «قاسم سلیمانی»، روز جمعه ۱۲ دی ماه فیلم سینمایی «ج» را در ساعت ۲۳ پخش خواهد کرد. تئلفیلم و فیلم‌های ایرانی شبکه نمایش در هفته پیش‌رو فیلم‌های: پلاک، زنگ حساب (به مناسبت سالروز تشکیل نهضت سوادآموزی)، نیلا زنده است، مسیر روشن (به مناسبت نهم دی‌ماه و هم‌زمان با روز بصیرت)، لب دریا، منفی ۱۶۸ درجه و سیانور هستند که به ترتیب از شنبه ششم تا دوازدهم دی ماه، در ساعت ۱۳ پخش خواهند شد.

در بخش موضوعی منتخب هفته، این شبکه بخش ساعت ۱۹ خود را به پخش فیلم‌هایی با مضامین محیط زیست اختصاص داده است که به ترتیب فیلم‌های: نهنگ آژ، آمعدن، آب آ، آب ۲، جنگلبان جوان، عملیات جنگل و حامی گرگ روی آنتن می‌روند. شبکه نمایش در بخش مرور آثار بازیگران، این هفته به فیلم‌هایی از «دنزل واشنگتن» می‌پردازد. این بازیگر برنده جایزه اسکار، با حضورش در فیلم‌های مختلف و با به‌تصویرکشیدن زندگی واقعی بعضی از شخصیت‌ها مثل مالکوم ایکس، رایان راکرد و.. توجه بسیاری را به‌سوی خود جلب کرده است. این هفته به ترتیب، فیلم‌های: آنتوان فیشر، توقف‌ناپذیر، دو اسلحه، مالکوم ایکس، حصارها، منظره و جان کپو که این بازیگر در آنها نقش آفرینی کرده است، در ساعت ۲۱ پخش می‌شوند. فیلم‌های جذاب ساعت ۲۳ این شبکه به ترتیب از شنبه تا جمعه ۱۲ دی‌ماه به ترتیب: افتخار تامی موریس، فراردا، دست شیطان، کنوک، همراه رموز، محافظ و ج پخش خواهند شد. فیلم‌های کلاسیک این هفته به ترتیب: صد هزار دلار، اتاق سبز، گرگ، نیولکاس نیکلی، دو مرد در شهر، صبح بخیر و برف‌های خونی هستند که مخاطبان می‌توانند در ساعت یک بامداد به تماشای آنها بنشینند.

«پسر مریم» جلی ۲۰ سال پس از ساخت در جشنواره‌های خارجی

● فیلم سینمایی «پسر مریم» به کارگردانی حمید جیلی در جشنواره فیلم‌های اسلامی توکیو به نمایش درمی‌آید. فیلم «پسر مریم» که اواخر دهه ۷۰ به‌عنوان اولین تجربه کارگردانی حمید جیلی و به تهیه‌کنندگی فرشته طائرپور ساخته شد، ۲۰ سال پس از ساخت بار دیگر در یک جشنواره بین‌المللی به نمایش درمی‌آید. این جشنواره در اواخر ماه فوریه ۲۰۲۱ و اوایل مارس در شهر توکیو برگزار می‌شود. «پسر مریم» که روایتی از دوستی و همزیستی بین مسلمانان و مسیحیان ایران است در دهه ۸۰ در فستیوال‌های بسیاری در اروپا، آمریکا و آسیا از جمله واتیکان، توکیو، قاهره و.. شرکت کرد و مورد توجه بسیاری از جشنواره‌ها با موضوع حقوق بشر و بین‌المذهب قرار گرفت.

بهناز شیربانی: در روزهایی که بحث تولید و اکران

فیلم‌های سینمایی در تمام دنیا با شیوع گسترده ویروس کرونا به چالشی بزرگ تبدیل شده است، با

محمد اطباطی درباره این فرایند صحبت کردیم.

محمد اطباطی پخش‌کننده و کارشناس بین‌المللی سینمای ایران در پاسخ به این پرسش که در چند ماه اخیر و شیوع ویروس کرونا مشاغل فرهنگی بسیاری دچار آسیب شدند که البته تعطیلی سینماها یکی از همین آسیب‌هاست، عدم حمایت مناسب از اهالی سینما در چنین شرایطی بسیاری را به صرافت انداخت که با وجود خطر بیماری بازهم سر کار حاضر شوند و تأمین معاش، دغدغه بسیاری از اهالی سینما در کشورمان است، این شرایط در سایر کشورها برای سینماگران چطور بود؟ گفت: «صنعت سینما با شروع همه‌گیری بیماری کووید۱۹ در سراسر دنیا، از اولین قربانی‌های بزرگ شرایط جدید بود؛ به‌گونه‌ای که سالن‌های سینما در بسیاری از کشورها بسته و تولید هم متوقف شد. دست‌اندرکاران سینما در میان قشر آسیب‌دیده قرار داده شدند و کمک‌های مالی مختلفی از طرف غالب دولت‌های کشورهای سراسر جهان در حمایت از بخش خلاقه فرهنگ و هنر و البته سینما طراحی و محقق شد. از بودجه ۹۰۰میلیارددلاری اخیر کنگره آمریکا که حداقل ۱۵ میلیارد دلار آن به بخش‌هایی مانند سینما، موسیقی و موزه‌ها اختصاص دارد بگیرد تا دولت کشور کوچک مقدونیه شمالی که حقوق ماهانه ۲۳۵ تا ۳۵۰

یورویی برای دست‌اندرکاران سینمایی خود در نظر گرفته است و شماری کشورها کمک‌های متعددی را برای صنعت سینمای خود در نظر گرفته‌اند که آخرین نمونه آن کمک ۲۷میلیون‌یورویی دولت لهستان و کمک ۲۸میلیون‌یورویی دولت هلند به سینماگران آن کشورهاست تا کمک ۴۰میلیون‌یورویی دولت اسپانیا برای تولید فیلم، کمک ۱۰۰میلیون‌یورویی رومانی به بخش فرهنگ، کمک ۱۲میلیون‌یورویی دولت دانمارک به سینما و قابل‌توجه‌ترین آن اختصاص ۶۰۰ میلیون یورو به بخش خلاقه کشورهای عضو اتحادیه اروپا برای دوره ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۷ است. دولت‌های مختلف به شیوه‌های مختلف به یاری دست‌اندرکاران سینمای خود آمده‌اند که مثال دیگر کمک مالی بلاعوض ۲۵هزارپوندی مؤسسه فیلم بریتانیا به شرکت‌های خصوصی پخش بین‌الملل فیلم‌های بریتانیایی است.» او ادامه داد: «پس از یک دوره چندماهه، روند تولید در بسیاری از کشورها دوباره شروع شد هرچند این تولیدات تابع شرایط پیچیده دوران همه‌گیری‌اند. تمامی این پروژه‌ها ملزم به رعایت پروتکل‌های بهداشتی شده‌اند و همین موضوع شرایط تولید را سخت‌تر، زمان ساخت فیلم‌ها و سریال‌ها را طولانی‌تر و هزینه تولید را نیز بالاتر برده است. تمامی دست‌اندرکاران یک پروژه ملزم به انجام انواع تست‌های روزانه و استفاده از ماسک و حفظ فاصله اجتماعی بوده و این امر موجب افزایش ۱۰ تا ۱۵ درصدی بودجه تولیدات شده است. تأثیر این

همه‌گیری در فیلم‌نامه‌ها و دکورها و لوکیشن‌ها هم محسوس بوده و در بسیاری از فیلم‌ها، بازیگران ملزم به رعایت فاصله اجتماعی و حفظ فاصله حداقل ۱٫۵ متری بوده‌اند که شاید این نکته به نفع معیارهای نمایشی در کشور ما باشد!! استفاده از فناوری در جهت کاهش خطر ابتلا به ویروس کرونا در تولیدات سینمایی و تلویزیونی افزایش پیدا کرده است؛ از استفاده خلاقانه‌تر از جلوه‌های بصری بیشتر تا ایجاد دکورهای مجازی. شرکت‌های مختلف هم خدمات جدیدی جهت حفظ سلامت سینماگران ارائه می‌دهند و برای نمونه افراد همه دارای کارت‌های شناسایی با تراشه‌های هوشمند بوده که در آن وضعیت سلامت فرد مشخص و حتی سفرها درون‌شهری و برون‌شهری وی و ارتباط با افراد مبتلا به بیماری کووید۱۹ هم آشکار می‌شود. در همه پروژه‌های تولیدی یک پزشک و متخصص حضور داشته که این تراشه‌ها را کنترل کرده و پس از آن اجازه ورود فرد به محل تولید را می‌دهد. از دیگر فناوری‌های استفاده‌شده در سر لوکیشن تراشه‌های هوشمند بوده که در آن وضعیت سلامت فرد مشخص و حتی سفرها درون‌شهری و برون‌شهری وی و ارتباط با افراد مبتلا به بیماری کووید۱۹ هم آشکار می‌شود. در همه پروژه‌های تولیدی یک پزشک و متخصص حضور داشته که این تراشه‌ها را کنترل کرده و پس از آن اجازه ورود فرد به محل تولید را می‌دهد. از دیگر فناوری‌های استفاده‌شده در سر لوکیشن فیلم‌ها، دستگاه‌های هوشمند هشداردهنده به هنگام نزدیک‌شدن بیش از حد مجاز افراد به یکدیگر یا اعلام زمان تعویض ماسک‌های صورت است. شکل ارائه انجام هم در پروژه‌های تولیدی تغییر کرده و دیگر افراد در رستوران‌های دارای بوفه تغذیه نشده و هر فرد غذای خود را به‌صورت بسته‌بندی دریافت می‌کند. در پروژه تولید آخرین نسخه «ژوراسیک پارک» در استودیو پاین‌وود انگلستان، اعلام شد که ۹۰ سرویس بهداشتی اضافه و ۲۰۰ دستگاه ضدعفونی دست‌ها تعبیه شده و بیش از ۵۰ هزار تست کرونا در طول تولید این فیلم انجام شده است. شماری از پروژه‌ها نیز افراد حاضر در تولید را به سه دسته تقسیم کرده و هیچ فردی اجازه تردد در بخش‌های دیگر را ندارد و جالب آنکه بیشترین مراقبت از بازیگران فیلم اعمال می‌شود؛ چراکه هر فردی در یک پروژه تولیدی قابل جایگزینی است به‌جز بازیگران! پروژه‌هایی هم که با تست مثبت افراد روبه‌رو شده‌اند، به‌سرعت فیلم‌برداری و تولید را متوقف کرده‌اند مانند نسخه جدید «بتمن» و در آخرین

مورد شاهد برخورد شدید تام کروز با شماری از افراد تولید در سر صحنه نسخه جدید «ماموریت غیرممکن» و اخراج آنان از پروژه بودیم».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «تأثیر همه‌گیری بیماری کرونا منجر به کاهش فروش، بسته‌شدن سینماها، لغو، تعویق یا برگزاری آنلاین جشنواره‌ها و بازارهای فیلم، بالا رفتن هزینه تولید، تغییر شکل و محتوای شماری از تولیدات، استقبال بیشتر از سامانه‌های آنلاین ارائه فیلم و محتوا، تغییر شیوه‌های پخش و بی‌اعتمادی مردم نسبت به حضور در سالن‌های سینما شده است. سال گذشته فروش سینماها در کل دنیا به ۴۲ میلیارد دلار و ارزش تولید و پخش به ۱۳۶ میلیارد دلار رسید که بی‌تردید در سال ۲۰۲۰ شاهد کاهش شدید این رقم‌ها خواهیم بود و برای نمونه سینمای آمریکای شمالی که ۱۱ میلیارد دلار فروش داشت، در سال ۲۰۲۰ به دو تا سه سده سینماهای ارائه محتوای آنلاین قرار گرفته‌اند و مردم هم از این بخش استقبال می‌کنند. بی‌تردید ظرفیت‌های این حوزه و زیرساخت‌های آن هم باید افزایش پیدا کند. حلقه مفقوده این حوزه همچنان تلویزیون و عدم حمایت آن از صنعت سینمای ایران است. نه در تولید و نه در نمایش و این بخش خود به تنهایی جای نوشتار مفصل دیگری دارد.»
او در پایان در پاسخ به این پرسش که بهترین اقدامی که در حال حاضر در چنین شرایط خطرآفرینی به جهت کار در پروژه‌های سینمایی می‌توان انجام داد چیست؟ گفت: «تجربیات دیگر کشورها را می‌توانیم مد نظر قرار دهیم و در کشورهای مختلف پروتکل‌های این بخش را به‌کار بگیریم و محدودیت‌های ناشی از آن را هم به بازار اضافه کنیم تا شرایط پیچیده در سال

نگاهی به فیلم «رگبار» ساخته بهرام بیضایی

در سوگ عاطفه

خواسته شخص آقای حکمتی و چرایی ورودش به منطقه‌ای ناشناخته مربوط است و این ارتباط در طول روایت فیلم «رگبار» به بازخوانی واقعیت از نگاهی دیگر منجر می‌شود. این رویکرد، آقای حکمتی را در مسیر ساخت تصویری از محله عاطفه هدایت می‌کند که هر یک از عناصر دیداری و روایی فیلم، فارغ از کاربرد تمثیلی‌شان، در خدمت پیشنهادی برای بهترشدن وضع موجود قرار می‌گیرند. اینجااست که برجسته‌سازی‌های بیضایی گامی فراتر از یک نمادگرایی آمیخته با ابهام برمی‌دارد.

برای مثال اگر قرار باشد سالن تئاتر و تلاش حکمتی برای بازسازی آن، نماد حرکتی فداکارانه در راه «بیشرفت فرهنگ و بیرون‌کشیدن اهالی محله از منقلب بی‌سوادی» باشد، پس ضرورت پیش‌کشیدن چنین پیشنهادی، فیلم «رگبار» و زندگی آدم‌هاش را به تکه‌هایی از یک پازل تبدیل می‌کند که باید تماشاگر هوشمندی جست تا با دقت هر چه را تمام‌تر از پیش فراهم‌شده، گره‌های رمزگذاری‌شده فیلم را باز کند. پس نمادها زمانی کاربرد دارند که چیزی برای پنهان‌کردن وجود داشته باشد. درصورتی‌که آقای حکمتی برای شناختن به زندگی عاطفه و رونمایی از حضور متفاوت یک زن چیزی برای پنهان‌کردن ندارد و هیجان فراینده‌ای او را وامی‌دارد که تمام درونیاتش را فریاد بزند. حکمتی از همان ابتدای ورودش به کوچه‌های حاشیه‌ شهر زمینه لازم برای بازگشایی واقعیتی ممکن را ایجاد می‌کند. عشق آقای حکمتی به عاطفه یکی از مهم‌ترین منابع داستان برای رشد گام‌به‌گام این واقعیت است. عاطفه دختر جوانی است که برای تهیه رزق و روزی مادر و برادر کوچکش در خیاط خانه کار می‌کند. رحیم، مرد دارایی است که شیفته عاطفه است؛ قصابی که در محله عاطفه نوعی هیبت اربابی دارد. بزرگ «رگبار» ابتدا وضع ناشناخته‌ای را برای حکمتی می‌یا می‌کند تا به‌واسطه عبور از این مرز و رسیدن به عشق عاطفه، مبارزه‌ای نمایشی را در رحیم صورت دهد. این مبارزه در شبی تاریک به مضحکه‌ای طنزآمیز تبدیل می‌شود و نیروی ازدست‌رفته رحیم را در شکلی خنده‌آور زیر پای حضور عاطفه به فراموشی می‌سپارد؛ واقعه اصلی فیلم در همین مواجهه ساده روی می‌دهد.

وقتی حکمتی در مسیر ساخت واقعیتش از قهرمان بودن می‌گریزد و هرگونه کنش قهرمانانه‌ای را از خود دور می‌کند، کوبی می‌خواهد راه را برای قوام‌بخشیدن به گام‌های عاطفه هموار کند. نداری و تنگدستی عاطفه، برای رحیم و مردهای دیگری مثل او امکان سرک‌کشیدن موزیانه به زندگی دختری معصوم را آسان می‌کند. آقای حکمتی می‌خواهد که جای امنی برای عاطفه بسازد و آنچه در توان دارد، برای پرکردن نداشته‌های زندگی او، در صورت جدید واقعیتش، ارائه کند. ازاین‌رو

هنر

گفت‌وگو با محمد اطباطی درباره شرایط تولید آثار سینمایی در روزهای فراگیری کرونا

امر شیرین تولید همچنان ادامه دارد

جاری و سال آینده را بتوان تصور کرد. استودیوها و شرکت‌ها و حتی شبکه‌های تلویزیونی درحال راه‌اندازی سامانه‌های ارائه محتوای آنلاین بوده و خود سامانه‌ها مانند نتفلیکس و آمازون هم در تولید محتوا فعال‌اند و درصدد خرید استودیوهایی بزرگ و آرشیهوایی آنها هستند؛ مانند مورد اخیر فروش احتمالی متروکل‌دوین‌مایر به نتفلیکس».

او در پاسخ به این پرسش مبنی بر اینکه شرایط سینمای ایران را به لحاظ تولیدات آوار سینمایی چطور ارزیابی می‌کنید؟ گفت: «درحال‌حاضر سینمای ایران ۲۰۰ فیلم بلند را در مراحل مختلف تولید دارد، با فیلم‌ها کامل شده‌اند یا درحال فیلم‌برداری‌اند یا در مرحله پس از تولیدات سال گذشته تنها ۱۸ فیلم به اکران آمده و ۷۰ فیلم هنوز به نمایش عمومی درنیامداند. پس ما با سالی روبه‌رو هستیم که ۲۷۰ فیلم آماده اکران بوده و ناوگان سالن‌های سینمای ایران با حدود ۵۵۰ پدیده حتی با فرض بازگشایی سینماها و بهبود شرایط همه‌گیری، به‌هیچ‌وجه امکان نمایش همه این تولیدات را ندارد. ما در سال گذشته با احتساب فیلم‌های هنر و تجربه فقط ۱۲۵ عنوان فیلم را به نمایش عمومی درآوردیم، درحالی‌که در سال جاری با درنظرگرفتن نمایش‌های آنلاین تنها ۴۷ فیلم (شامل شش فیلم خارجی و فیلم‌های هنر و تجربه) اکران شده‌اند و امیدی نمی‌رود که این آمار تا پایان سال تغییر قابل‌توجهی داشته باشد. نکته جالب دیگر عدم توقف تولید فیلم است؛ یعنی در شرایطی که فیلم‌ها تقریبا هیچ ظرفیتی برای نمایش عمومی در پیش‌رو ندارند و سرمایه‌گذاری در یک پروژه سینمایی به مفهوم راگدندان سرمایه‌برای حداقل دو تا سه سال خواهد بود اما امر شیرین تولید همچنان ادامه دارد. در ایران هم مانند بسیاری از کشورهای دنیا، بخشی از نیروی خلاقه سینما در حوزه پخش خانگی سینما، سامانه‌های ارائه محتوای آنلاین قرار گرفته‌اند و مردم هم از این بخش استقبال می‌کنند. بی‌تردید ظرفیت‌های این حوزه و زیرساخت‌های آن هم باید افزایش پیدا کند. حلقه مفقوده این حوزه همچنان تلویزیون و عدم حمایت آن از صنعت سینمای ایران است. نه در تولید و نه در نمایش و این بخش خود به تنهایی جای نوشتار مفصل دیگری دارد.»

او در پایان در پاسخ به این پرسش که بهترین اقدامی که در حال حاضر در چنین شرایط خطرآفرینی به جهت کار در پروژه‌های سینمایی می‌توان انجام داد چیست؟ گفت: «تجربیات دیگر کشورها را می‌توانیم مد نظر قرار دهیم و در کشورهای مختلف پروتکل‌های این بخش را به‌کار بگیریم و محدودیت‌های ناشی از آن را هم به بازار اضافه کنیم تا شرایط پیچیده در سال

سینمای ایران مؤید این ادعاست».

زیر آسمان فیروزهای

نمایش اینترنتی ۴ فیلم کوتاه

● در هفدهمین هفته نمایش اینترنتی گزیده فیلم‌های کوتاه انجمن سینمای جوانان ایران با عنوان «چهار ایدۀ، چهار فیلم» فیلم‌های «خرمکس» به کارگردانی شهرام جوادخانی، «اس» ساخته حامد اسلانی، «ترجمه افول» به کارگردانی جواد عبدالله‌زاده و «چله‌نشین» ساخته امید میرزایی، از چهارم دی از طریق سرویس‌های نمایش اینترنتی «وُدیو» و «هاشور» به نمایش درمی‌آید. تعدادی از فیلم‌های موفق انجمن سینمای جوانان ایران در جشنواره‌های ملی و بین‌المللی تا پایان سال به‌صورت هفتگی از طریق این دو سرویس نمایش اینترنتی وِدیو و هاشور به نمایش درخواهند آمد. نمایش اینترتسی فیلم‌های کوتاه با هدف دسترسی آسان‌تر فیلم‌سازان جوان به فیلم‌های کوتاه باکیفیت، آشنایی هرچه بیشتر مخاطبان عام با فیلم کوتاه و همچنین استفاده حداکثری از ظرفیت پلت‌فرم‌ها در زمینه انتشار و نمایش فیلم‌های کوتاه، در دستورکار انجمن سینمای جوانان ایران قرار گرفته است. این فیلم‌ها پس از یک هفته همچنان در آرشِیو این وب‌سایت‌ها قرار دارد و علاقه‌مندان در هر زمان به آنها دسترسی خواهند داشت.

گروه تئاتر «اوین» در جشنواره تئاتر فجر

● نشست هم‌اندیشی دبیر جشنواره و مدیران امور هنری در زندان‌های استان تهران به‌منظور تولید نمایشی برای حضور در بخش دیگرگونه‌های اجرایی سی‌ونهمین جشنواره تئاتر فجر برگزار شد. حسین مسافر آستانه، دبیر و سامان خلیلیان، مدیر بخش نمایش‌های خیابانی و دیگرگونه‌های اجرایی سی‌ونهمین جشنواره تئاتر فجر با فرهاد درودگر، مسئول امور هنری زندان‌های استان تهران و پارسا پولادوند، کارشناس هنری بازداشتگاه اوین، دیدار کردند. این جلسه به‌محوریت تولید یک نمایش شورایی با محوریت موضوع «ترور» در آستانه سالگرد شهید سردار حاج قاسم سلیمانی و با توجه به بخش ویژه سرباز انقلاب در جشنواره امسال برگزار شد. دبیر جشنواره سی‌ونهم تئاتر فجر با اشاره به حمایت خود از این همکاری مشترک بیان کرد: تئاتر به‌عنوان مهم‌ترین ابزار تعلیمی و تربیتی می‌تواند به مددجویان زندان‌ها کمک کند و قابلیت آن را دارد که تأثیر شگرفی بر بهبود وضعیت اقصار آسیب‌دیده اجتماعی داشته باشد. آموزش و تولید تئاتر در آموزشگاه‌ها هم می‌تواند به کاهش آسیب‌های اجتماعی منجر شود. در ادامه سامان خلیلیان اظهار کرد: در این دوره از جشنواره بر کیفیت بالای آثار و بخش دیگرگونه‌ها و نمایش‌های خیابانی و سایر بخش‌ها تأکید وجود دارد و از حضور گروه تئاتر بازداشتگاه اوین در جشنواره استقبال می‌کنیم. فرهاد درودگر نیز به ظرفیت‌های موجود در زندان‌های استان تهران به‌منظور تولید و اجرای عمومی تئاتر ازسوی مددجویان و در سطح شهر اشاره کرد. همچنین پارسا پولادوند درباره شرایط بازداشتگاه اوین برای تمرین و اجرای آثار نمایشی توضیحاتی را ارائه کرد و سالن آمفی تئاتر این بازداشتگاه را دارای استانداردهای لازم به این منظور دانست. در پایان این نشست هم‌اندیشی سالن آمفی تئاتر بازداشتگاه اوین به‌عنوان یکی از سالن‌های اجرایی نمایش در سی‌ونهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر انتخاب و مقرر شد گروه تئاتر اوین با لحاظ‌کردن استانداردهای کیفی در بستر آنلاین به اجرای اثر خود در ایام جشنواره بپردازد. سی‌ونهمین جشنواره تئاتر فجر به دبیری حسین مسافرآستانه بهمن ۹۹ برگزار می‌شود. آدرس سایت جشنواره www.tff.ir است.

«کودتای ۵۳» به‌زودی در سینماهای مجازی سراسر جهان

● مستند کودتای ۵۳ ساخته تقی امیرانی که در آیین اختتامیه چهاردهمین جشنواره سینماحقیقت بهترین مستند منتخب تماشاگران شد، از روز چهارشنبه ۱۷ دی‌ماه در وب‌سایت هاشور در سراسر ایران در دسترس بینندگان داخل کشور قرار خواهد گرفت. همچنین پس از وقفه‌ای چندماهه، اکران مجدد این مستند در سینماهای آمریکای شمالی آغاز شده و برنامه نمایش آن در اروپا نیز به‌زودی اعلام می‌شود. کودتای ۵۳ طی یک دهه ساخته شده و محصول مشترک ایران، انگلیس و آمریکا است. این فیلم که مورد استقبال گسترده منتقدان، مخاطبان و جشنواره‌های تراز اول قرار گرفته است به‌تازگی واجد شرایط شرکت در رقابت‌های آکادمی اسکار و بقا شناخته شده است. مستند بلند کودتای ۵۳ (۵۳ coup) به کارگردانی تقی امیرانی قبل از هر چیزی موضوع مهم تاریخی و سرنوشت‌ساز کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ که منجر به سرنگونی دولت محمد مصدق شد را مورد بررسی قرار می‌دهد. کودتای ۲۸ مرداد همواره تا امروز بخش‌هایی از ذهن و روایای تاریکی دارد که با گذشت بیش از ۶۰ سال از آن و باوجود بحث‌ها، پژوهش‌ها و تحقیقات گسترده در باره آن همچنان پرسش‌های زیادی وجود دارد که تاکنون بی‌پاسخ مانده‌اند. در مستند کودتای ۵۳ قصد بر این بوده است تا با حدودی به بخش‌هایی ناپیدا ی این موضوع نوری تاباد و مسائل جدیدی زیر ذره‌بین قرار گیرد. نکته مهم این است که علنی‌شدن و دست‌افتن به یکسری مدارک از اسناد سرویس‌های مخفی آمریکا و بریتانیا جاییت زیادی برای مخاطب ایجاد کرده که کمتر کسی تاکنون توانسته بود به آنها دسترسی پیدا کند.